

Jaarverslag 2017 van de stichting Wheels4Africa te Maasbracht

2017 was een jaar waarin ik twee keer Gambia heb bezocht.

De eerste keer om de ambulance die er al enige maanden stond en in

verband met verkiezingen alvast ergens weg was gezet, af te leveren in Bullock Village. De tweede keer, in december om te controleren en andere plaatsen waar ambulances gevraagd werden te bezoeken en evt. zaken te regelen voor deze ambulances. Zondag 12 februari werd met een officiële overdrachtsceremonie in Bullock de ambulance afgeleverd.

Het zal duidelijk zijn dat men heel blij was. Leuk dat ze mijn naam "gegoogeld" hadden. Tijdens de ceremonie werd ik zodoende **Jack Ven** genoemd. Door het lange staan in de zon vóór de aflevering, had de NIEUWE accu het helaas begeven. Heel toevallig ontmoette ik **Cappi**, de Nederlandse eigenaar van de Black and White garage in Busumbala. Deze man heeft mij erg goed geholpen, zodat de ambulance bij aflevering helemaal in orde was. Het resultaat mag er zijn. De chauffeurs kunnen rijden, maar daar is dan ook alles mee gezegd. Vooral bij de tweede chauffeur heb ik m'n bedenkingen. Het rijden met de 4wd. heb ik ten sterkste ontraden en de eerste chauffeur geadviseerd zoveel mogelijk zelf te rijden en de tweede chauffeur te begeleiden.

Het gereedschap, verzorgd door **Gered Gereedschap Parkstad Limburg**, werd gelijk achter slot en grendel gezet, zodat het er nog is als het nodig is. Helaas is dat belangrijk in Gambia, omdat men alles kan gebruiken maar zelden terugbrengt. De ambulance van Saba stond er gewoon goed bij. De chauffeur had mijn commentaar van de vorige keer ter harte genomen en er was dus niets op aan

te merken. Ook het roadbook was goed bijgehouden. Echt heel prettig als je de ambulance zó ziet staan. Dit was een goede reden om de chauffeur als aanmoedigingspremie een uniform te overhandigen. Onbeschrijflijk hoe blij en trots hij was. Voor de foto wilde hij echt de broek die hij in z'n arm had niet wegleggen. (je weet maar nooit).

Verder in die tijd gesprekken gevoerd met de **Peace in Earth Foundation**, een stichting die zich bezig houdt met hulpverlening in het hele land, en een ambulance zoeken voor een dorp in de buurt van Bansang.

Met hen afgesproken dat we hier de volgende keer op terugkomen omdat ik ook dacht aan een soort samenwerking, waarvoor we misschien ook andere bronnen kunnen aanwenden, zoals Wilde Ganzen.

Het is een jonge organisatie die hard wil werken, en dat staat me wel aan.

Twee dorpen achter Basse hebben ook om een ambulance gevraagd. Het was voor mij onmogelijk om daar nog heen te gaan, want dan ben je zó 4 dagen kwijt. Deze tijd had ik gehad als ik niet een aantal dagen heb moeten wachten op degene die met mij naar Kampassa zou gaan om daar te kijken naar de ambulance die ik in 2009 geschonken heb toen ik nog vrijwilliger was van de andere stichting en waar ik me ondanks dat ik daar niet meer voor werk, nog steeds voor verantwoordelijk voel. Al twee keer eerder had hij mij met allerlei smoesjes laten staan. En dus nu weer. Dit was dus de laatste keer geweest, want als ik weer kom, ga ik op eigen houtje.

Omdat ik zelf niet kon gaan, heeft een watchman die drie dagen vrij was, voor mij de tocht gemaakt, met mensen gesproken daar en foto's gemaakt, zodat ik toch een beetje een beeld kon krijgen hoe nodig een ambulance daar is.

Hij heeft een volle dag heen en een volle dag terug gereisd met verschillende bus taxi's en heeft een dag gebruikt om te praten en foto's te maken. Ik heb hem natuurlijk z'n onkosten betaald en extra geld gegeven.

Voor de eerste keer had ik gekozen voor een kamer ergens verder van het toeristengebied. Dat.. beviel me prima, omdat je zo meer tussen de mensen zelf zit en niet de hele tijd tussen vakantiegangers. Want ondanks dat ik het met heel veel plezier doe, is het geen vakantie en kom ik zó veel meer in contact met de echte Gambiaan, zonder dat er steeds gebedeld wordt om van alles wat aan de kust veel gebeurt.

Na terugkomst weer volop bezig geweest met geld inzamelen op allerlei manieren. De jaarmarkten die door ons bezocht zijn en waar we gewoon met de collectebus staan, brachten weer meer op dan het jaar daarvoor. De mensen leren je kennen en zien wat er met het door hun gedoneerde geld gebeurt geven daardoor makkelijker.

Met dank aan de twee top!-marktorganisaties, **Smeets Buitenmarkten en Elroco jaarmarkten**. Ze zorgen er altijd voor we een **GRATIS** mooie plaats krijgen op hun markten. Maar ook de "**Hiltho**" in Horst. Een 4 jaarlijkse heel grote tentenbeurs waar we weer gratis mochten staan en die ook dit keer weer een mooi bedrag opbracht.

Voor het verbandmateriaal waarmee de steeds de ambulances vullen werd mijn huis te klein.

Heel fijn dat we van het bedrijf **ROTOM** een kantoorunit die zij niet gebruiken konden huren voor het luttele bedrag van €1,= per maand. De firma **Herpetz** zorgde ervoor dat hij op zijn plaats werd gezet.

en
dat
ook

Hierdoor hebben we zelf weer een stukje van ons huis terug. En dat is ook wel erg prettig.

Wat betreft Reclame mogen we ook niet klagen. We proberen zoveel mogelijk met de auto die ambulance moet worden op deze markten te staan, maar als de ambulance klaar is, gaat hij natuurlijk zo snel mogelijk op transport. We hebben hem nl. niet als pronkstuk.

Zodoende hebben we dan weinig om te laten zien. Op het verzoek om een opvallend spandoek via internet antwoordden **Reclame Nodig?** uit Herten gelijk, "Doen we voor jullie!" Zo hebben zij GRATIS, niet één maar twee prachtige grote spandoeken voor ons gemaakt.

Maar ook het **binnenvaartschip Maritiem** van de familie Pleket heeft weer grote stickers van Wheels4Africa op de zijkant van het schip.

Kiwanis Roermond heeft ons ook dit jaar verblijd met een bijdrage voor de ambulance. Evenals het platform ontwikkelingssamenwerking in Maasgouw.

Het is heel moeilijk om gemotiveerde vrijwilligers te krijgen. We zijn dan ook HEEL BLIJ met **Richard Joosten** die onze geledingen is komen versterken. Richard heeft zijn hart verpand aan Gambia en wil de mensen daar dan ook graag helpen. En dat doet hij bij ons.

Ondertussen is de volgende auto al weer gekocht. Er moet nog wel het een en ander aan gebeuren, maar we hebben ook nu weer hulp van een aantal fijne bedrijven die ons GRATIS helpen om ook hier weer een prachtige ambulance van te maken.

8 december ben ik weer naar Gambia gegaan met de bedoeling om de 3 ambulances te bezoeken en het binnenland in te gaan om te kijken naar plaatsen waar men er een vraagt.

Deze reis was al heel vroeg geboekt, omdat de prijs zo laag was. Helaas had ik net daarvoor een flinke longontsteking opgelopen, waardoor alles toch wat anders liep. Heel bewust gekozen om het wat rustiger aan te doen. Omdat ik de mensen van Bullock en Saba sprak op andere momenten en andere mensen die ik kan vertrouwen, mij informeerden dat de ambulances er goed bij stonden en hun werk goed deden, heb ik besloten deze twee niet te bezoeken, maar me te richten op Kampassa.

Verder na een gesprek met iemand daar met veel kennis van zaken in Gambia, besloten niet te ver het binnenland in te gaan omdat het daar enorm warm is, er

weinig tot geen voorzieningen zijn en een verblijf daar mij geen goed zou doen, nog herstellende vlak na een longontsteking.

Wel het gesprek met **Peace on Earth Federation** voortgezet en concrete afspraken gemaakt, waar we mee verder kunnen.

Verschillende gesprekken gevoerd met een delegatie uit het district van **Bignona** in de Casamance in Senegal voor een ambulance, die me graag daar hadden laten kijken, maar op mijn verzoek speciaal naar Gambia waren gekomen. Met hen heb ik ook afspraken gemaakt om te kijken hoe we hen kunnen helpen.

In de Casamance is het leven buiten de steden nog moeilijker dan zelfs ik dacht.

Ook is er al enige tijd contact met een Nederlander die daar in het dorp, **Katak**, waar totaal geen voorzieningen zijn, probeert de mensen te helpen aan een vervoersmiddel.

Het bezoek aan Kampassa was er een die ik niet snel zal vergeten. Na een lange rit met de mij bekende en vertrouwde chauffeur **Bacari**, kwamen we aan daar. Alleen een "poetsvrouw" zat voor de kliniek en de ambulance stond vlak bij de omheining.

Toen ik dichterbij kwam schrok ik me rot. De auto was totaal leeggehaald, behalve de brancard. Wat er ook maar enigszins aan vast geschroefd was, was eraf, zelfs het bedieningspaneel van de sirenes en zwaailichten was weg. En hij was vreselijk smerig. Alles in schril contrast met de laatste keer dat ik hem had gezien. De mensen waren voor het gebed in de moskee en toen ze terug kwamen, vertelden ze dat hij al maanden niet meer reed omdat hij kapot was. De organisatie waarbij ik voorheen vrijwilliger was die ik hier eerder aanhaalde en die juist hier voor veel geld gesponsord krijgt van motorrijders over de hele wereld, heeft er gewoon niets aan gedaan of zelfs maar gecontroleerd.

Hij is zelfs een poos in hun prachtige door velen gesponsorde garage geweest, waar ze er niets aan gedaan hebben, omdat er eerst betaald moest worden. **Alleen het arbeidsloon was er gratis!!!!** Ze krijgen uit de hele werelds veel geld juist om de volksgezondheid te helpen.

IK heb de mensen van Kampassa voor de keus gesteld:

Of ik laat hem staan en kom niet meer terug en jullie hebben dan dus niets meer. (ik heb geen enkele zeggenschap over de ambulance)

Of ik neem hem nu mee als we hem aan de praat kunnen krijgen en laat hem helemaal in orde maken door een goede garage en jullie gebruiken hem daarna onder de voorwaarden van Wheels4Africa en hij zal er zo ook gaan uitzien.

Ze kozen voor het laatste.

Met veel kunst en vliegwerk hebben we hem aan de praat gekregen en ik ben ermee vertrokken.

Hij wordt nu onder handen genomen door De Black and White garage in Busambala. Als ze een afdak voor de ambulance hebben gemaakt (ik wilde ze niet op te hoge kosten jagen, maar een garage was beter geweest) en het materiaal vanuit Nederland er is, kan hij weer terug. Alleen de chauffeur mag er aankomen en er mee rijden. Alleen hij heeft de sleutels en alleen hij is verantwoordelijk.

Zelf heb ik alle herkenningstekens van de andere stichting er al afgehaald met een föhn. De nieuwe zullen worden opgestuurd.

Hoe belangrijk goede maar vooral geschikte ambulances zijn wist ik natuurlijk al, maar daar werd ik de laatste dagen van mijn verblijf toch weer mee geconfronteerd: Een prachtige kliniek, die erg goed bekend staat, waar ik op bezoek was, had een prachtige hele grote gele ambulance staan. Helemaal ingebouwd voor alle mogelijke hulp. Op en top uitgerust. Helaas waren er problemen met de motor, dus hij stond gewoon al een poos werkeloos stil. Men wist hem niet aan de praat te krijgen.

Maar ook doordat jonge vent die bij mij in een appartement zat en een hartaanval kreeg. Er was geen ambulance die hem kon komen ophalen, dus hebben ze hem maar in een "luke" auto gestopt, en naar een kliniek gereden. Helaas was hij bij aankomst al overleden.

We krijgen steeds meer verzoeken om hulp. Mensen zien wat we doen en vragen om een ambulance voor plaatsten waar een donkeycar al heel wat is om mensen op te vervoeren. We willen graag meer doen, maar dan moeten we NÒG MEER hulp krijgen.

De volgende ambulance willen we volgend najaar afleveren in Gambia. Dit zal anders gaan dan met de vorige, omdat het opknappen van deze auto meer werk vergt dan we hadden gehoopt en daardoor ook duurder is.

De **Black and White Garage** heeft toegezegd, dat als wij zorgen dat hij van binnen voor elkaar is, de zwaailichten er demontabel opgemaakt worden, zij hem verder motorisch, mechanisch en cosmetisch zullen opknappen. Dit

omdat hij een aantal goede tweedehands onderdelen voorradig heeft en het arbeidsloon zo laag ligt daar.

Ondertussen hebben we al brancardsleden geregeld voor een aantal volgende ambulances die in januari gehaald zullen worden.

We hebben voor geldelijke steun verzoeken ingediend bij verschillende organisaties.

Hopelijk zal dat het komend jaar iets opbrengen waar we snel mee verder kunnen gaan met het verzorgen van ambulances die in de regio waar we werkzaam zijn vreselijk hard nodig zijn

Het was een jaar waarin we hard hebben gewerkt en waar we voldaan naar terug kijken.

We kunnen niet iedereen die ons helpt hier noemen, maar wees er zeker van dat zonder de hartverwarmende medewerking van anderen en de giften op welke manier dan ook, wij niets kunnen. Daarvoor onze hartelijke dank.

Jack van Duijn
voorzitter.